

Středa, 11. prosince 2013

P7_TA(2013)0578

Zvyšování odolnosti a snižování rizika katastrof v rozvojových zemích

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. prosince 2013 o přístupu EU ke zvyšování odolnosti a snižování rizika katastrof v rozvojových zemích: poučení z krizí v oblasti zajišťování potravin (2013/2110(INI))

(2016/C 468/16)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 210 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na Evropský konsensus o rozvoji ze dne 20. prosince 2005,
- s ohledem na Evropský konsensus o humanitární pomoci ze dne 18. prosince 2007,
- s ohledem na sdělení Komise dne 8. prosince 2010 s názvem „Posouzení v polovině období akčního plánu Evropského konsensu o humanitární pomoci – provádění účinné a zásadové humanitární akce EU“ (COM(2010)0722),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Přístup EU ke zvyšování odolnosti: poučení z krizí v oblasti zajišťování potravin“ ze dne 3. října 2012 (COM(2012)0586) (dále jen sdělení o odolnosti z roku 2012),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Akční plán pro odolnost v zemích ohrožených krizí na období 2013–2020“ ze dne 19. června 2013 (SWD(2013)0227),
- s ohledem na závěry Rady o přístupu EU k odolnosti ze dne 28. května 2013,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Strategie EU na podporu snižování rizika katastrof v rozvojových zemích“ ze dne 23. února 2009 (COM(2009)0084),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Prováděcí plán strategie EU na podporu snižování rizika katastrof v rozvojových zemích na období 2011–2014“ ze dne 16. února 2011 (SEC(2011)0215),
- s ohledem na závěry Rady ohledně strategie EU na podporu snižování rizika katastrof v rozvojových zemích ze dne 18. května 2009,
- s ohledem na rámec činnosti OSN z Hjógó na období 2005–2015 přijatý na Světové konferenci pro omezování katastrof konané v lednu 2005 v japonském Hjógó, který schválilo Valné shromáždění OSN ve své rezoluci A/RES/60/195, a na jeho přezkum v polovině období,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Návaznost základní pomoci, obnovy a rozvoje – posouzení“ ze dne 23. dubna 2001 (COM(2001)0153),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. srpna 2012 o sociální ochraně v rámci rozvojové spolupráce Evropské unie (COM(2012)0446),
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. září 2010 o sdělení Komise: Přístup Společenství v oblasti prevence přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem ⁽¹⁾,
- s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 27. září 2011 nazvané „Na cestě k důraznější Evropské reakci na katastrofy: úloha civilní ochrany a humanitární pomoci“ ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 50 E, 21.2.2012, s. 30

⁽²⁾ Úř. věst. C 56 E, 26.2.2013, s. 31.

Středa, 11. prosince 2013

- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Důstojný život pro všechny: skoncovat s chudobou a umožnit světu udržitelnou budoucnost“ ze dne 27. února 2013 (COM(2013)0092),
  - s ohledem na sdělení Komise nazvané „Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu“ ze dne 13. října 2011 (COM(2011)0637) a na závěry Rady k tomuto sdělení ze dne 14. května 2012,
  - s ohledem na Novou dohodu o angažovanosti v nestabilních zemích stanovenou v Busanském partnerství pro účinnou rozvojovou spolupráci, které bylo přijato na pátém fóru na vysoké úrovni o účinnosti pomoci konaném od 29. listopadu do 1. prosince 2011 v Busanu v Jižní Koreji,
  - s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2013 nazvané „Rozvojové cíle tisíciletí – stanovení rámce po roce 2015“⁽¹⁾,
  - s ohledem na závěry Rady nazvané „Zastřešující agenda po roce 2015“ ze dne 25. června 2013,
  - s ohledem na konferenci Organizace spojených národů o udržitelném rozvoji nazvanou „Budoucnost, jakou chceme“, která se konala v červnu 2012 v Riu de Janeiro (Rio+20), a zejména na její rozhodnutí týkající se snížení rizika katastrof,
  - s ohledem na čtvrtou schůzi globální platformy pro omezení rizik katastrof, která se konala od 19. do 23. května 2013 ve švýcarské Ženevě,
  - s ohledem na sdělení Komise nazvané „Zlepšování výživy matek a dětí prostřednictvím vnější pomoci: rámec politiky EU“ ze dne 12. března 2013 (COM(2013)0141),
  - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj (A7-0375/2013),
- A. vzhledem k tomu, že Komise ve svém sdělení o odolnosti z roku 2012 definovala odolnost jako „schopnost jednotlivce, domácnosti, společenství, země nebo regionu přestát zátěž a otřesy, přizpůsobit se jim a rychle se z nich zotavit“;
- B. vzhledem k tomu, že snižování rizika katastrof je hlavní složkou dosahování odolnosti; vzhledem k tomu, že snižování rizika katastrof zahrnuje analýzu a zvládnání nebezpečí za účelem snížení zranitelnosti vůči katastrofám a vztahuje se na činnosti, které podporují připravenost, prevenci a zmírňování na všech úrovních od místní až po mezinárodní;
- C. vzhledem k tomu, že propojení pomoci, obnovy a rozvoje je důležitým nástrojem přístupu ke zvyšování odolnosti, který pomáhá překonávat rozdíly v provádění a financování mezi fází pomoci a fází rozvoje;
- D. vzhledem k tomu, že rámec činnosti z Hjógó je neocenitelným nástrojem pro pokračování s agendou snižování rizika katastrof na celosvětové úrovni a vzhledem k tomu, že jeho platnost končí v roce 2015; vzhledem k tomu, že se očekává, že rámec snižování rizika katastrof po roce 2015 bude přijat na Světové konferenci pro omezování katastrof, která se bude konat počátkem roku 2015 v Japonsku;
- E. vzhledem k tomu, že přezkum v polovině období Evropského konsensu o humanitární pomoci konstatoval, že v oblasti snižování rizika katastrof bylo dosaženo pokroku, ale že je nezbytné učinit další praktický posun;
- F. vzhledem k tomu, že podle OSN byly od roku 1992 celkem 4,4 miliardy osob postiženy katastrofami, byla způsobena škoda v hodnotě 2 biliony USD a 1,3 milionu osob přišlo o život; vzhledem k tomu, že v roce 2011 činily náklady na ztráty způsobené katastrofami více než 300 miliard USD; vzhledem k tomu, že podle odhadů Asijské rozvojové banky jeden dolar investovaný do snižování rizika katastrof v oblastech ohrožených krizí ušetří nejméně čtyři dolary budoucích nákladů na pomoc a obnovu;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2013)0283.

Středa, 11. prosince 2013

- G. vzhledem k tomu, že propojené dodavatelské řetězce dnešního globalizovaného světa způsobují, že hospodářské ztráty, které utrpěl jeden region, mají celosvětové dopady; odhaduje se například, že záplavy v Thajsku v roce 2011 zbrzdily celosvětovou průmyslovou výrobu o 2,5 %;
- H. vzhledem k tomu, že náklady na katastrofy vzrůstají s tím, jak vedle rychlé a nedostatečně řízené urbanizace, nárůstu počtu obyvatelstva, znehodnocování půdy a nedostatku zdrojů dochází v důsledku změny klimatu k závažnějším událostem souvisejícím s počasím; vzhledem k tomu, že v mnoha oblastech rozvojového světa dochází stále častěji ke krizím v oblasti potravin a výživy;
- I. vzhledem k tomu, že snižování rizika katastrof a snahy o zvýšení odolnosti musí doplňovat úsilí rozvinutých zemí o snížení jejich podílu na změně klimatu, a nikoli je nahrazovat;
- J. vzhledem k tomu, že v časech finanční konsolidace je výrazně zapotřebí využívat zdroje účelně a účinně; vzhledem k tomu, že finanční prostředky určené pro snižování rizika katastrof musí mít dlouhodobou perspektivu a měly by odrážet skutečná rizika, přičemž klíčové je zaměřit se na pomoc osobám nejvíce zranitelným vůči otřesům;
- K. vzhledem k tomu, že Čína vydala 3,15 miliardy USD na snížení dopadu povodní, čímž zabránila ztrátám odhadovaným na 12 miliard USD; vzhledem k tomu, že k dalším úspěšným příkladům patří Bangladéš, Kuba, Vietnam a Madagaskar, kterým se pomocí zdokonalených systémů včasného varování, připravenosti na katastrofy a dalších opatření snižujících rizika podařilo významně snížit dopad nebezpečí způsobených počasím, jako jsou tropické bouře a záplavy;
- L. vzhledem k tomu, že ve většině zemí tvoří investice soukromého sektoru velký podíl celkových investic, a vzhledem k tomu, že vnitrostátní hospodářský rozvoj a odolnost vůči katastrofám závisí na investicích soukromého sektoru založených na posouzení rizik katastrof;
- M. vzhledem k tomu, že OSN předpovídá, že počet městského obyvatelstva ve světě vzroste do roku 2050 o 72 % a že k růstu většiny měst dojde v méně rozvinutých zemích, čímž se výrazně zvýší počet osob vystavených riziku katastrof;
- N. vzhledem k tomu, že katastrofy mohou přispět k široké škále dalších problémů, jako je extrémní chudoba, nedostatečné zajištění potravin a podvýživa;
- O. vzhledem k tomu, že neudržitelné plánování rozvoje a rozvojové postupy uplatňované v minulosti vedly ke zvýšení zranitelnosti mnoha obyvatel vůči katastrofám; vzhledem k tomu, že posouzení rizika katastrof je nezbytnou podmínkou plánování rozvoje a rozvojových programů;
- P. vzhledem k tomu, že chybějící koordinace mezi členskými státy EU a dalšími dárcovskými zeměmi v situacích po krizi snižuje dopad společných snah; vzhledem k tomu, že lepší koordinace dárců v situacích po krizi i při snahách o budování odolnosti může přinést značné úspory a zlepšit účinnost v oblasti rozvojových cílů;
- Q. vzhledem k tomu, že celosvětová hodnotící zpráva je nyní ustavena jako důvěryhodný celosvětový zdroj analýz tendencí v oblasti rizik a zranitelnosti; vzhledem k tomu, že hlavním problémem přesto zůstává nedostatek přesných údajů o ztrátách v důsledku katastrof;
- R. vzhledem k tomu, že regionální integrace je zdrojem hospodářského, politického a sociálních úspěchů;
- S. vzhledem k tomu, že uskutečňování převodu půdy musí být právně upraveno tak, aby obyvatelům venkova nevznikla žádná újma;

Středa, 11. prosince 2013

Přístup EU ke zvyšování odolnosti

1. vítá sdělení Komise o odolnosti z roku 2012 a jeho cíle; vybízí Komisi, aby aktivně uskutečňovala návrhy obsažené ve sdělení a zajistila, že bude dále rozvíjen dlouhodobý přístup k budování odolnosti a snižování rizika katastrof, který má jak humanitární, tak rozvojovou stránku a představuje jasné spojení mezi nimi;
2. vítá akční plán pro odolnost v zemích ohrožených krizí na období 2013–2020 a jeho priority; naléhavě vyzývá Komisi, aby společně s Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ) provedla jeho návrhy a priority a zajistila průběžný pokrok při dosahování jeho cílů;
3. je znepokojen skutečností, že odolnost, a konkrétněji snižování rizika katastrof, jsou v závěrech Rady nazvaných „Zastřešující agenda po roce 2015“ zmíněny pouze stručně; je přesvědčen, že na otázky agendy po roce 2015 je třeba klást větší důraz;
4. vyzývá Komisi, aby aktivně začleňovala opatření na posilování odolnosti do humanitární i rozvojové stránky plánování; zdůrazňuje, že je třeba důrazněji propojit krátkodobou humanitární pomoc a dlouhodobější rozvojovou pomoc, což by mělo odpovídat celkovému přístupu EU ke zvyšování odolnosti;
5. domnívá se, že přístup EU ke zvyšování odolnosti se musí zaměřit především na nejzranitelnější, nejchudší a nejmarginalizovanější obyvatelstvo, které je ve velké míře vystaveno riziku, zejména riziku přírodních katastrof, a je jen málo chráněno proti takovýmto otrěsům, včetně událostí s pomalým nástupem; poukazuje na to, že dlouhodobý přístup ke zvyšování odolnosti se musí zaměřit na základní příčiny zranitelnosti vůči rizikům a výrazně snížit hlavní rizikové faktory;
6. zdůrazňuje, že dlouhodobý přístup EU ke zvyšování odolnosti by se měl soustředit na poškozování ekosystému, zejména pokud jde o zemědělství, vodu, biologickou rozmanitost a rybolovné zdroje, a vyzývá EU, aby přijala ucelenou politiku pro snížení zranitelnosti prostřednictvím strategie snižování rizika, čehož lze dosáhnout zavedením udržitelných metod a systémů zemědělské produkce, jako je střídání plodin, agroekologie, zemědělsko-lesnické systémy, ekologické zemědělství a drobné zemědělství;
7. vyzývá Komisi, aby svůj program v oblasti zvyšování odolnosti zaměřila na nestabilní země a země ohrožené krizí a investovala do posílení místních institucí s cílem dosáhnout stability a zajistit poskytování základních služeb zranitelným skupinám obyvatel;
8. zdůrazňuje, že rozdíly mezi rozvojovou fází a fází pomoci lze překonat pomocí propojení pomoci, obnovy a rozvoje, které se bude snažit zajistit součinnost mezi humanitární a rozvojovou činností; má za to, že je důležité podrobněji se zabývat strategiemi přechodu a souběžným propojením mezi humanitární pomocí a rozvojovou spoluprací, zejména v zemích ohrožených katastrofami, postižených vleklými krizemi a v zemích, které se vzpamatovávají z katastrof;
9. trvá na tom, že země ohrožené katastrofami by měly zaujímat vedoucí postavení a měly by být hlavními aktéry při vymezování svých priorit a strategií přechodu od humanitární pomoci k dlouhodobé strategii rozvoje, neboť nejlépe znají místní poměry, aby bylo možno vymezit, co je pro jejich komunity nejlepší;
10. zdůrazňuje, že změna klimatu zvyšuje hlavní rizikové faktory, a proto je třeba ji zohlednit ve strategiích pro zvyšování odolnosti, zejména přizpůsobování se této změně;

Snižování rizika katastrof coby zásadní prvek odolnosti

11. zdůrazňuje, že investice do opatření ke snižování rizika katastrof jsou značně efektivnější z hlediska nákladů než financování následných reakcí na katastrofy; podporuje proto další investice do snižování rizika katastrof a strategií pro zvyšování odolnosti v rozvojových zemích, především v nejzranitelnějších oblastech, a jejich začleňování do vnitrostátních rozvojových plánů;

Středa, 11. prosince 2013

12. zdůrazňuje, že účinné řízení reakcí na katastrofy bere v úvahu zavedení rámce, který umožní okamžité využití všech nezbytných prostředků;
13. zdůrazňuje, že snižování rizika katastrof by mělo být náležitě upřednostňováno při vytváření rozvojových programů v budoucnosti a mělo by být systematicky zohledňováno v rozvojových a humanitárních programech ve všech nestabilních zemích a zemích ohrožených riziky;
14. žádá EU, její členské státy a vlády partnerských zemí, aby zlepšily a rozvinuly strategie pro snižování rizika katastrof v rozvojových zemích pomocí provedení programů hodnocení rizik a posílení systémů včasného varování, zejména v nestabilních zemích a zemích ohrožených krizí, pomocí posílení připravenosti na katastrofy tak, aby bylo možné účinně reagovat na všech úrovních, a pomocí podpory udržitelnějšího rozvojového plánování v partnerských zemích;
15. vyzývá partnerské země, aby zavedly účetní systémy umožňující zaznamenávat místní ztráty a sdílet informace mezi místní a vnitrostátní úrovní za účelem plánování a statistik; konstatuje, že určitá míra normalizace může pomoci lépe zaznamenávat ztráty na regionální úrovni a tím podporovat regionální spolupráci;
16. vyzývá EU a její členské státy stejně jako partnerské země, aby v programech reformy správy pozemků a mechanismů registrace pozemků zohledňovaly environmentální udržitelnost a zvládání rizik katastrof;
17. konstatuje, že záležitosti snižování rizika katastrof a přizpůsobování se změně klimatu jsou navzájem propojeny, a vyzývá proto Komisi a všechny zainteresované subjekty, aby prohloubily začleňování strategií zaměřených na snižování rizika katastrof a přizpůsobování se změně klimatu, mj. např. stávajících národních akčních programů pro přizpůsobení se změně klimatu, a zahrnul je do plánování 11. Evropského rozvojového fondu (ERF) s cílem hledat konkrétní finanční podporu, např. za pomoci provádění globální aliance pro boj proti změně klimatu, a aby koordinovaly své snahy o harmonizaci těchto činností;
18. podporuje doplňkový a soudržný přístup k rámcům pro rozvojové cíle tisíciletí a snižování rizika katastrof po roce 2015; domnívá se, že postupy následující po rozvojových cílech tisíciletí a po rámci činnosti z Hjógó musí zohlednit výsledky současných rámců a zabývat se zkušenostmi skupin nejvíce postižených katastrofami a krizemi; znovu připomíná, že do rámce po roce 2015 je třeba rozhodně zahrnout snižování rizika katastrof, řízení rizik spojených se změnou klimatu a zvyšování odolnosti;

Udržitelný rozvoj, sociální ochrana a odolnost společenství

19. zdůrazňuje, že přístup ke zvyšování odolnosti musí přinášet udržitelný prospěch nejzranitelnějším společenským skupinám, především těm, které žijí v extrémní chudobě a v neoficiálních osadách nebo chudinských čtvrtích, a původnímu obyvatelstvu, které je ve velké míře vystaveno riziku katastrof;
20. zdůrazňuje, že na udržitelný rozvoj je třeba pohlížet jako na základní prvek snižování rizika katastrof; uznává, že dlouhodobého pokroku je možné dosáhnout pouze tehdy, pokud budou vyřešeny základní faktory, jež prohlubují zranitelnost společenství nebo jednotlivců, jako je špatné řízení v oblasti životního prostředí, nedostatečná infrastruktura, znehodnocování půdy a špatné územní plánování;
21. chápe, že v rozvojových zemích, zejména v zemích s nízkým příjmem, má obecně velký podíl domácností žijících trvale v chudobě pouze malou sociální ochranu nebo nemá žádnou sociální ochranu, a je tedy ještě více vystaven přírodním nebo člověkem způsobeným katastrofám; žádá Komisi, aby ve svých programech rozvojové spolupráce dále podporovala činnosti v oblasti sociální ochrany, včetně konkrétních kroků zaměřených na posílení státních systémů, preventivních opatření a pojištění proti přírodním a člověkem způsobeným katastrofám;
22. vybízí k tomu, aby byla věnována větší pozornost katastrofám menšího rozsahu jako hlavnímu cíli v rámci přístupu ke zvyšování odolnosti a aby byly více zviditelněny škody, které tyto katastrofy způsobují společenstvím, a jejich dopady na tato společenství;
23. zdůrazňuje, že je třeba zdokonalit a rozšířit vzdělávání v souvislosti s katastrofami a naléhavými situacemi a zlepšit šíření, shromažďování a předávání informací a znalostí, které pomohou vybudovat odolná společenství a podporovat změny v chování a kulturu připravenosti na katastrofy;

Středa, 11. prosince 2013

24. poukazuje na významnou úlohu, kterou při budování odolnosti mohou hrát místní orgány a místní a vnitrostátní organizace občanské společnosti, zejména v nestabilních zemích a zemích ohrožených krizí, a povzbuzuje místní orgány, aby po poradě s místními společenstvími a organizacemi občanské společnosti vytvořily soudržné a koordinované postupy pro provádění strategií pro zvyšování odolnosti;

25. zdůrazňuje skutečnost, že je třeba za účasti místních orgánů, rozvojových partnerů, vědců, občanské společnosti, médií a široké veřejnosti stanovit silné mechanismy odpovědnosti a sledování za účelem posílení přístupu k informacím a vytváření povědomí o nezbytnosti zavést strategie pro snižování rizika katastrof a zvyšování odolnosti; vyzývá k pravidelnému sběru údajů, mj. meteorologických údajů a údajů týkajících se sklizně plodin, hospodářských zvířat, fungování trhů, podmínek výživy dětí a nejchudšího obyvatelstva a stávajících mechanismů snižování rizika katastrof a přístupu k základním službám; vybízí k pravidelnému podávání zpráv a zveřejňování těchto údajů na veřejně dostupných platformách s cílem usnadnit přístup k informacím, včasné varování a zlepšování situace;

Poučení z krizí v oblasti zajišťování potravin a předchozích katastrof

26. poukazuje na to, že katastrofy a mimořádné situace jsou často doprovázeny potravinovými krizemi a podvýživou zasažených obyvatel, zejména dětí; zdůrazňuje, že potravinové krize jsou samy o sobě též katastrofami a že přístup ke zvyšování odolnosti, který se zaměřuje na lepší zajišťování potravin a výživy, musí být systematicky začleňován do programových rozhodnutí;

27. vyzývá EU, aby vycházela ze zkušeností své politiky spolupráce v minulých desetiletích a předložila návrhy na praktickou podporu soudržnosti politik ve prospěch rozvoje propojením rozvojové pomoci a dalších oblastí politiky EU, jako je zemědělství, obchod, daně, změna klimatu a investice;

28. naléhavě vyzývá Komisi, aby do svého politického dialogu s rozvojovými zeměmi začlenila otázku zabírání půdy, a učinila tak soudržnost politik základním pilířem rozvojové spolupráce na vnitrostátní i mezinárodní úrovni a zabránila případům vyvlastnění malých zemědělců, prohlubování zranitelnosti chudého obyvatelstva ve venkovských oblastech a neudržitelnému využívání půdy a vody;

29. konstatuje, že krize v oblasti potravin a výživy jsou stále častější v oblastech Sahelu a Afrického rohu, kde se miliony lidí ocitají bez přístupu k dostatečnému množství potravin; poukazuje na to, že potravinová krize v oblasti Afrického rohu z roku 2011 a potravinová krize v oblasti Sahelu z roku 2012 ukázaly, že humanitární pomoc sama o sobě nemůže ani prolomit cyklus chronického hladu a podvýživy, ani vyřešit jeho příčiny; zdůrazňuje, že je důležité řešit hlavní příčiny přetrvávajícího nedostatečného zajišťování potravin v těchto oblastech, zejména špatný přístup k náležitým základním službám a vzdělávání, kritickou chudobu, nedostatečnou podporu drobného zemědělství a chovu hospodářských zvířat, potíže s přístupem k půdě, zhoršování stavu životního prostředí, rychlý růst počtu obyvatelstva, selhání trhu, pokles produkce potravin na obyvatele a nedostatečnou správu; zdůrazňuje, že hlavní příčiny vedoucí k potravinové krizi jsou v dnešní době složitější než v minulosti, přičemž otřesy související s trhem a cenové otřesy jsou častější a je pravděpodobnější, že zasáhnou chudé skupiny obyvatel;

30. konstatuje, že chronické nedostatečné zajišťování potravin a výživy je prvním a nejdůležitějším faktorem zranitelnosti vůči potravinové krizi, protože snižuje schopnost lidí připravit se na rizika, odolávat krizím a vzpamatovat se z nich; všímá si také, že chronické nedostatečné zajišťování potravin a výživy má dlouhodobé negativní účinky, které poškozují lidský kapitál tím, že zpomalují růst dětí a ovlivňují schopnost společnosti rozvíjet se; uznává, že krize v důsledku vysokých a vysoce nestabilních cen potravin jsou nákladné a vyžadují složitá řešení; poukazuje na to, že přístup ke zvyšování odolnosti, který stanovila Komise, se ubírá správným směrem k vyřešení hlavních příčin zranitelnosti, z nichž nejdůležitější je chronické nedostatečné zajišťování potravin a výživy;

31. je toho názoru, že akční plán EU pro odolnost by měl usilovat o provádění soudržnosti politik ve prospěch rozvoje a zaměřit se na otázky související se zajišťováním potravin a odolností vůči klimatu vyloučením neudržitelných postupů, jako je dumping zemědělských produktů a nespravedlivá pravidla obchodu; vyzývá EU, aby se komplexně zabývala udržitelným zemědělstvím na vnitrostátní a mezinárodní úrovni;

Středa, 11. prosince 2013

32. vítá jak společný přístup pro humanitární a rozvojovou pomoc, tak regionální přístup v rámci iniciativy EU nazvané „Podpora odolnosti v oblasti Afrického rohu“ (SHARE) a v rámci iniciativy vedené EU nazvané „Globální aliance EU pro odolnost“ (AGIR) pro oblast Sahelu; vyzývá k tomu, aby těmto regionům byla věnována ještě větší pozornost a docházelo k ještě lepší spolupráci a koordinaci mezi vnitrostátními vládami, mezinárodními dárci, občanskou společností a soukromým sektorem při překonávání překážek mezi rozvojovým a humanitárním přístupem, mezi „běžnou“ a „krizovou“ reakcí;

33. požaduje účinný přístup ke zvyšování odolnosti, který musí být multiinstitucionální, koordinovaný, komplexní a systematický a musí zahrnovat řadu prvků, jako je poskytování předvídatelných a zacílených sociálních záchranných sítí pro nejvíce zranitelné skupiny, které by nejen zajistily okamžitý přístup domácností k potravinám během krize, ale také zaručily rychlou obnovu a odolnost vůči otřesům v budoucnosti; žádá, aby se ústředním prvkem odolnosti v koordinovaných vnitrostátních plánech stalo snížení dětské podvýživy a byly v nich upřednostněny zejména děti mladší dvou let a těhotné ženy;

34. konstatuje, že zkušenosti z Nigeru, Burkiny Faso a Mali ukazují, že nízkonákladové agroekologické postupy, zejména zemědělské lesnictví a ochrana půdy a vody, zlepšily odolnost drobných zemědělců vůči nedostatečnému zajišťování potravin; zdůrazňuje však, že agroekologické zemědělství samo o sobě nemůže překonat strukturální příčiny nedostatečného zajišťování potravin; požaduje, aby mezi zemědělské zásahy byly začleněny nezemědělské složky a bylo zajištěno, že jasným cílem zemědělských programů bude lepší výživa; požaduje dále, aby bylo zajištěno, že tyto programy budou přínosem také pro ženy věnující se zemědělství, tím, že při jejich navrhování budou zohledněny překážky vyplývající z nerovnosti žen a mužů (jako je přístup k půdě, úvěrům, poradenským službám a vstupním zdrojům);

Lepší koordinace snah a lepší metody financování

35. poukazuje na to, že je zásadní, aby členské státy a orgány EU lépe koordinovaly své rozvojové a humanitární činnosti a společně usilovaly o to, aby jejich pomoc byla účinnější; upozorňuje na studii Evropského parlamentu z června 2013 nazvanou „Náklady vyplývající z neexistence společného evropského postupu v rozvojové politice“, která odhaduje, že ročně by mohlo být ušetřeno 800 milionů EUR na transakčních nákladech, pokud by dárci soustředili svou pomoc na méně zemí a činností, a dalších úspor ve výši 8,4 miliardy EUR by mohlo být dosaženo pomocí lepších přeshraničních systémů přidělování;

36. poukazuje na významný příspěvek kočovných drobných chovatelů hospodářských zvířat k produkci masa, mléka a krve v oblastech, které nejsou vhodné pro jiné formy zemědělství; zdůrazňuje významnou úlohu, jakou hrají v obživě komunit, a také jejich pozitivní příspěvek k zajišťování potravin a výživy, o čemž svědčí poznatky z vyprahlých a polovyprahlých oblastí, které dokazují, že děti z pasteveckých oblastí se obvykle těší lepšímu zajištění potravin než děti žijící ve městech a vesnicích; vyzývá proto, aby byly práva a potřeby těchto pasteveckých populací zohledněny při navrhování zemědělských opatření a programů;

37. zdůrazňuje, že je významné zlepšit kapacitu malých zemědělských podniků a upřednostňovat investice v partnerství veřejného a soukromého sektoru, zejména mikroúvěry poskytované ženám;

38. zastává názor, že úspory dosažené lepší koordinací dárců by mohly být například využity na činnosti v oblasti snižování rizika katastrof, které by následně vedly k výrazné návratnosti investovaných prostředků, čímž by byl vytvořen pozitivní koloběh;

39. vítá návrh Komise obsažený v akčním plánu pro odolnost z roku 2013 pořádat každoroční fórum EU pro odolnost; vidí to jako příležitost koordinovat snahy o zvýšení odolnosti mezi veřejnými institucemi, včetně vnitrostátních parlamentů a Evropského parlamentu, soukromého sektoru a nevládních organizací a občanské společnosti, za účelem dosažení koordinovaného pokroku v otázce snižování rizika katastrof a zvyšování odolnosti, kdy všechny subjekty budou pracovat společně;

40. podporuje větší spolupráci mezi veřejným a soukromým sektorem, pokud jde o snižování rizika katastrof a zvyšování odolnosti; vyzývá Komisi, aby usnadnila zapojení soukromého sektoru tím, že vytvoří pobídky a správné prostředí pro to, aby soukromé subjekty sdílely své odborné znalosti týkající se budování odolnosti a snižování rizika;

Středa, 11. prosince 2013

naléhavě však v tomto ohledu vyzývá Komisi, aby vypracovala návrh, v němž stanoví pravidla pro partnerství veřejného a soukromého sektoru, včetně posouzení dopadů v sociální a ekologické oblasti, s cílem předcházet např. rozjitření konfliktů souvisejících s využíváním půdy či konfliktů souvisejících s přístupem k vodě, zejména v zájmu ochrany drobných zemědělců; dále vybízí Komisi, aby poskytla zemím AKT podporu při kontrolách smluv uzavíraných s nadnárodními investory; mimoto podporuje transparentnost investic a investičních cílů, které je třeba zveřejňovat na platformách, k nimž má veřejnost přístup;

41. doporučuje posílit spolupráci se zeměmi mimo EU a mezinárodními a regionálními institucemi, pokud jde o připravenost na katastrofy, reakci na ně a následnou obnovu; podporuje posílení spolupráce mezi Komisí a Úřadem OSN pro snižování rizika katastrof (UNISDR) s cílem zlepšit činnost EU v oblasti snižování rizika katastrof;

42. zdůrazňuje, že zatímco EU a mezinárodní organizace mohou dosáhnout pokroku v oblasti snižování rizika katastrof a zvyšování odolnosti pomocí svých programů, odpovědnost za zajištění bezpečnosti občanů leží v první řadě na vnitrostátních vládách, a že partnerské země tedy musí přijmout pevné politické závazky ohledně podpory a provádění činností, které posílí odolnost a snižování rizika katastrof;

o

o o

43. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.
